

عنوان مقاله:

اثبات شاکله وجودشناسی صدرایی با شالوده خدانشناسی در نهج البلاغه

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 8، شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید مهدی امامی جمعه - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

سپیده رضی - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله، یکی از منابع اصلی شالوده فکری فلسفی ملاصدرا یافت و بررسی شده است. شاکله وجودشناسی صدرالمتألهین بر مبنای بساطت، وحدت حقه حقیقیه، سرپان وجودی و... استوار است و مطابقت بسیاری با بیانات حضرت علی(ع) در وصف خداوند متعال در نهج البلاغه مانند مطلقیت، وحدت غیرعددی، دوگانه و منفصل نبودن خداوند از موجودات و... دارد؛ به گونه‌ای که الهیات حضرت علی(ع) یکی از ارکان اصلی شاکله عقل شیعی و اساس و بنیان وجودشناسی ملاصدرا است؛ از این رو، ساختار معنایی و محتوایی این دو نظام الهیاتی - خدانشناسی حضرت علی(ع) و وجودشناسی ملاصدرا - هم به لحاظ ویژگی‌ها و خصایص و هم به لحاظ اصول و مبنای تحلیل و بررسی شده اند. از این بررسی و پژوهش، نتیجه‌ای سودمند و چشمگیر حاصل شده و آن اینکه بیشتر تفکرات فلاسفه اسلامی خصوصا صدرا برگرفته از کلام معصوم(ع) است و این نشان دهنده اصالت هویتی فلسفه ملاصدرا و غیر یونانی بودن آن است.

کلمات کلیدی:

خداوند، حقیقت وجود، وحدت، تشکیک، تجلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210507>

